

Sygn. akt III Nsm 472/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Legionowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Hańczyc-Górska

Protokolant: Marta Nowakowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 grudnia 2016 roku

sprawy z urzędu

z udziałem G. P.

o zmianę postanowienia w zakresie władzy rodzicielskiej

postanawia:

1. zmienić pkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 23 października 2013 roku w sprawie sygn. akt III Nsm 152/12 w ten tylko sposób, że dodatkowo zobowiązać G. P. do współpracy z asystentem rodziny;
2. zasądzić z sum Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego A. K. prowadzącego Kancelarię w W. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych plus VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce z urzędu;
3. wydatki poniesione w toku postępowania przejąć na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2015 roku tutejszy Sąd wszczął z urzędu postępowanie z udziałem G. P. o zmianę postanowienia w zakresie władzy rodzicielskiej (k.6 postanowienie).

Podczas rozprawy przeprowadzonej w dniach 16 marca 2016 roku, 11 maja 2016 roku i 21 grudnia 2016 roku uczestniczka postępowania reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika z urzędu wносиła o niedokonywanie zmiany w zakresie władzy rodzicielskiej, a następnie o umorzenie postępowania w sprawie z uwagi na to, iż rodzina jest objęta opieką kuratora i przynosi to rezultaty. Pełnomocnik uczestniczki wniósł także o zasądzenie kosztów z tytułu pomocy prawnej udzielonej z urzędu i oświadczył, że koszty te nie zostały pokryte w całości ani w części (k.44, 56 i 106 protokół).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 23 października 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III Nsm 152/12 tutejszy Sąd w punkcie 1 ograniczył G. P. władzę rodzicielską nad małoletnią U. P. (1) urodzoną dnia (...) w C. oraz nad małoletnim K. P. (1) urodzonym dnia (...) w W. poprzez ustanowienie nadzoru kuratora sądowego, którego zobowiązał do składania sprawozdań jeden raz na 3 miesiące, zmieniając w ten sposób pkt II wyroku zaocznego Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 16 marca 2010 r. sygn. akt III C 275/09.

Z kolei w punkcie 2 tegoż postanowienia tutejszy Sąd pozbawił władzy rodzicielskiej J. P. nad małoletnią U. P. (1) oraz nad małoletnim K. P. (1), zmieniając w ten sposób pkt III wyroku zaocznego Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w

Warszawie z dnia 16 marca 2010 r. sygn. akt III C 275/09. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 14 listopada 2013 roku (k.90 akt III Nsm 152/12 oryginał postanowienia).

W porównaniu do okresu poprzedniego miejsce zamieszkania uczestniczki postępowania G. P. i jej małoletnich dzieci U. P. (1) i K. P. (1) nie zmieniło się. Nadal zamieszkują oni w miejscowości I. przy ul. (...), gmina S., gdzie uczestniczka wynajęła część budynku jednorodzinny w starym budownictwie. Są to dwa pomieszczenia mieszkalne oraz łazienka. Ogólne warunki mieszkaniowe nadal są słabe, mieszkanie wymaga remontu i jest ogrzewane piecem typu KOZA. Sytuacja ta zmieniła się o tyle, iż G. P. rozpoczęła remont kuchni i dobudowę łazienki korzystając z pomocy konkubenta starszej córki J. S., którzy obecnie z nimi zamieszkują wraz z małoletnim dzieckiem. Czyszn za wynajem niezmiennie wynosi 400 zł plus opłaty licznikowe.

W okresie poprzednim uczestniczka G. P. nie posiadała stałego źródła utrzymania, pracowała dorywczo, fundusz alimentacyjny wypłacał jej alimenty na rzecz dzieci w wysokości 600 złotych, otrzymywała zasiłki celowe z pomocy społecznej. Małoletni K. miał wówczas 11 lat, od dnia 10 września 2012 roku uczęszczał do drugiej klasy (...) Zespołu Szkół (...) w L. i już wtedy sprawiał niewielkie trudności wychowawcze na terenie szkoły. Z kolei małoletnia U. P. (1) miała wtedy ukończone 14 lat i uczęszczała do szóstej klasy Szkoły Podstawowej w W.. J. P. zasadniczo nie interesował się dziećmi i nie przekazywał na ich rzecz żadnych pieniędzy. W 2013 roku małoletni K. przebywał u babki ojczystej przez 2 tygodnie wakacji.

Obecnie uczestniczka G. P. ma 55 lat, bez zawodu, pracuje jako gospodyni na podstawie umowy zlecenia, sprząta blok i z tego tytułu uzyskuje 1200 zł netto miesięcznie. Nadal otrzymuje świadczenia alimentacyjne na rzecz małoletnich K. i U. w kwocie po 300 zł miesięcznie, łącznie 600 złotych, które wypłaca fundusz alimentacyjny. Dodatkowo otrzymuje pieniądze z programu 500+ na dwoje dzieci oraz świadczenie rodzinne w kwocie 235 złotych. Uczestniczka oszacowała, iż jej miesięczny dochód wynosi ok. 2800 złotych. G. P. stale korzysta z pomocy (...) w S.. W okresie od września 2015 roku do lutego 2016 roku G. P. uzyskała pomoc finansową w postaci zasiłków celowych na żywność i opał w łącznej kwocie 750 złotych, zaś w formie posiłków - dożywianie dla 1 dziecka (K.) od stycznia do czerwca 2016 roku, a od września do grudnia 2015 roku w formie obiadów dla 2 dzieci. Dodatkowo w październiku i listopadzie 2015 roku G. P. wykonywała prace społecznie użyteczne, za które otrzymała wynagrodzenie w kwocie 421,20 złotych (k.41 zaświadczenie z dn. 23.02.2016 r., k.42 wydruk z dn. 23.02.2016 r.). Z informacji przedłożonej z Ośrodka Pomocy (...) w S. wynika, iż w okresie od 01.06.2016 r. do 30.11.2016 r. G. P. pobrała świadczenia na K. P. (1) i U. P. (1) w łącznej wysokości po 714 złotych z tytułu zasiłku rodzinnego i po 100 złotych jako dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego dla każdego z nich, a także świadczenie wychowawcze w łącznej wysokości 6000 złotych (k.104 zaświadczenie nr (...)4230.66.2016, k.105 zaświadczenie nr (...). (...).05.2016).

Aktualnie małoletni K. P. (1) ma ukończone 14 lat i kontynuuje naukę w szóstej klasie (...) Zespołu Szkół i (...) w L.. Od dnia 2 lutego 2011 roku małoletni jest objęty opieką specjalistyczną (...) Centrum (...) w W. przy ul. (...) z powodu rozpoznanej nadpobudliwości psychoruchowej oraz zaburzenia emocji i zachowania (F.90 i F.70). Niemniej jednak małoletni K. był niesystematycznie konsultowany, z długimi przerwami pomiędzy wizytami, co utrudniało ocenę efektów leczenia farmakologicznego. Matka G. P. nie potrafiła dopilnować stałości przyjmowania leku, w konsekwencji znacznemu pogorszeniu uległo zachowanie małoletniego K. w szkole i w domu. Na przełomie września i października 2015 roku znacznie nasiliły się problemy wychowawcze, które sprawiał małoletni K. w środowisku szkolnym. Miało miejsce takie zdarzenie, iż do pedagoga szkolnego A. G. zgłosił się opiekun prawny małoletniej Z. M. i poinformował, że w szkolnym busie małoletni K. P. (1) obnażył się. Następnie małoletni przyniósł do szkoły paczkę papierosów i stwierdził, że w domu pali papierosy i matka mu na to pozwala. G. P. pierwotnie zaprzeczyła, zaś po konfrontacji z synem przyznała, że często nie ma wpływu na jego zachowanie. Po tych zdarzeniach i namowach nauczycieli G. P. udała się na konsultacje lekarskie, w tym psychiatryczną z małoletnim K., który od 30 listopada 2015 roku zaczął przyjmować lek (...). Obecny stan małoletniego określono jako stabilny bez objawów psychopatologicznych. Małoletni K. P. (1) nigdy nie był zagrożony i zawsze miał dobrą frekwencję, jest bardzo zainteresowany piłką nożną. W ocenie wychowawcy A. P. małoletni K. jest bardzo dobrym uczniem, na przykład potrafi nauczyć się wiersza, który nie rymuje się z dnia na dzień, nie pali papierosów w szkole, ale są sytuacje, że przychodzi z domu rozdrażniony i zdarzają się wtedy punkty o za zachowanie. Małoletni uzyskuje 0 punktów, gdy źle się zachowuje i 1 pkt, gdy jest grzeczny. Punkty

te wynikają z zakresu nagród określonego w kontrakcie behawioralnym, który małoletni K. ustalał z psychologiem. W sprawowaniu opieki nad małoletnim K. w domu rodzinnym pomaga G. P. starsza córka W. P. (lat 23). W. P. pracuje jako pomoc kuchenna w (...), ukończyła szkołę podstawową normalną, zaś gimnazjum w tej samej szkole specjalnej, do której uczęszcza małoletni K.. Stwierdziła, że ma dobry kontakt z bratem, który podał jej hasło na swoje konto na portalu F. i go kontroluje. Czasami tłumaczy małoletniemu, że powinien być grzeczny, pomaga mu w odrabianiu lekcji, kontroluje dawkowanie leków. W. P. wie, że małoletni K. obnaża się, ale tłumaczyła to tym, że w ulotce leku było napisane, że pobudza działania seksualne. Deklaruje, że jest w stanie wesprzeć matkę w opiece i wychowaniu małoletniego K.. Sam małoletni stwierdził, że próbuje się poprawić, nie chce iść do młodzieżowego ośrodka socjoterapii, chciałby zostać z mamą.

Małoletnia U. P. (1) w chwili obecnej ma ukończone 17 lat, uczęszcza do trzeciej klasy gimnazjum w W.. Jej zachowanie oraz sposób realizacji obowiązku szkolnego aktualnie nie budzą większych zastrzeżeń.

Rodzina jest objęta nadzorem kuratora i podjęła współpracę z asystentem rodziny.

Z ostatniego sprawozdania z wywiadu środowiskowego sporządzonego przez zawodowego kuratora wynika, iż sytuacja opiekuńczo – wychowawcza małoletniego K. P. (1) w chwili obecnej jest stabilna. Rodzina funkcjonuje na dobrym poziomie, korzysta z pomocy instytucjonalnej (k.102-103 sprawozdanie z dn. 20.12.2016 r.).

Sąd dopuścił dowód z opinii Opiniodawczego Zespołu (...) w W. na okoliczność ustalenia więzi emocjonalnych łączących uczestniczkę z małoletnimi dziećmi, sposobu wykonywania przez nią władzy rodzicielskiej a nadto wskazania prawidłowego sposobu oddziaływania na małoletnich, źródła zmiany zachowania małoletniego w ostatnim czasie oraz możliwości radzenia sobie z tą sytuacją z uwzględnieniem dobra dziecka. W opinii tej zespół specjalistów w zakresie pedagogiki i psychologii wskazał, iż uczestniczka postępowania jest związana emocjonalnie z małoletnimi, ale nie potrafi okazywać im swych uczuć i zapewnić stabilnej atmosfery wychowawczej. Uczestniczka jest nieporadna wobec sprawianych przez dziecko problemów, nie ma wglądu w mechanizmy zachowania własne i dziecka, co znacznie utrudnia realizowanie obowiązków rodzicielskich. Wykazuje znaczące braki w wiedzy o kierowaniu procesem socjalizacji małoletnich. Specjaliści stwierdzili, że brak stabilnego i konsekwentnego środowiska wychowawczego oraz popełniane błędy wychowawcze wpływają dezorganizująco na zachowanie chłopca. Zdaniem specjalistów wskazane jest zobowiązanie matki małoletniego do umieszczenia K. w młodzieżowym ośrodku socjoterapeutycznym, gdzie będzie miał możliwość wdrożenia się do obowiązków i systematycznego udziału w zajęciach specjalistycznych oraz zostanie objęty opieką psychologiczno – psychiatryczną (k.84-94 opinia (...) W. – P. w W.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy i o sygn. III Opm 91/13, treści opinii (...) W. – P. w W., zeznań świadków: A. G. (k.56v-58), A. P. (k.58), A. M. (k.58-58v) i W. P. (k.58v-59), a także przesłuchania uczestniczki postępowania G. P. (k.44 i 106v).

Jak wyżej wskazano, w toku postępowania zostali przesłuchani świadkowie A. G. i A. P.. Zeznania tych świadków Sąd obdarzył wiarą w całości, albowiem są one logiczne, spójne i wewnętrznie niesprzeczne. Świadcowie ci to pedagog szkolny i nauczyciel w (...) Zespole Szkół i (...) w L., do którego uczęszcza małoletni K. P. (1). Zdaniem Sądu, świadkowie ci są dobrze zorientowani w sytuacji opiekuńczo - wychowawczej małoletniego K. P. (1), utrzymują kontakt z kuratorem i asystentem rodziny, którzy odpowiednio nadzorują i współpracują z jego rodziną. Świadcowie ci wielokrotnie prowadzili rozmowy z matką małoletniego K. odnośnie jego zachowania na terenie szkoły, jak i jego leczenia motywując ją do konsultacji lekarskich u różnych specjalistów.

Podobnie Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków A. M. i W. P., gdyż są one jasne, szczerze i tworzą logiczną całość z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Świadek A. M. jest kuratorem zawodowym, który od kilku lat sprawuje nadzór nad rodziną P.. Świadek ten jest osobą obcą, niemającą realnych powodów, aby składać zeznania na niekorzyść uczestniczki postępowania. Z kolei świadek W. P. jest córką uczestniczki i zamieszkuje w domu rodzinnym, stąd posiada bezpośrednią wiedzę odnośnie sytuacji opiekuńczo – wychowawczej małoletniego K.

i małoletniej U.. Świadek ta jest związana emocjonalnie z młodszym rodzeństwem, pomaga matce w opiece głównie nad małoletnim K., kontroluje dawkowanie mu leków.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów uczestniczki postępowania, jak też nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Sąd uznał także w całości opinię Opiniodawczego Zespołu (...) w W. sporządzoną przez zespół składający się z pedagoga i psychologa jako jasną, rzeczową i nie budzącą wątpliwości.

Sąd dał wiarę w całości dowodowi z przesłuchania uczestniczki postępowania G. P., niemniej jednak, Sąd miał na uwadze fakt, iż przedstawiła sytuację opiekuńczo – wychowawczą swoich małoletnich dzieci K. P. (1) i U. P. (1) w sposób subiektywny.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, iż zachodzą przesłanki do zmiany postanowienia w zakresie władzy rodzicielskiej przysługującej uczestniczce G. P. względem małoletnich U. P. (1) i K. P. (1) w ten tylko sposób, że dodatkowo zobowiązano G. P. do współpracy z asystentem rodziny.

Zgodnie z treścią art. 109 § 1 k.r.o., jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia. Po myśli zaś § 2 pkt 1 tegoż artykułu, sąd opiekuńczy może w szczególności zobowiązać rodziców oraz małoletniego do określonego postępowania, w szczególności do pracy z asystentem rodziny, realizowania innych form pracy z rodziną, skierować małoletniego do placówki wsparcia dziennego, określonych w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej lub skierować rodziców do placówki albo specjalisty zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń.

W doktrynie przyjmuje się, iż przesłankami zastosowania art. 109 k.r.o. są: zagrożenie dobra dziecka i nienależyte wykonywanie władzy rodzicielskiej. Przesłanki te występują łącznie w takim znaczeniu, że przesłanka nienależytego wykonywania władzy rodzicielskiej jest w pewnym stopniu kwalifikowana przez przesłankę zagrożenia dobra dziecka. Z kolei przez nienależyte wykonywanie władzy rodzicielskiej należy rozumieć zarówno zawinione, jak i niezawinione niewłaściwe postępowanie rodziców (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 r., III CZP 46/75).

Ustawodawca nakazuje stosowanie ingerencji na podstawie art. 109 k.r.o. już wtedy, gdy dobro dziecka jest zagrożone. Sąd opiekuńczy działa bowiem profilaktycznie przez zapobieganie ujemnym skutkom niewłaściwego lub nieudolnego sprawowania władzy rodzicielskiej. Postępowanie w tym przedmiocie sąd może wszcząć z urzędu, co wynika z art. 570 k.p.c., co też Sąd uczynił w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do zmiany dotychczas obowiązującego rozstrzygnięcia w przedmiocie władzy rodzicielskiej przysługującej uczestniczce G. P. względem małoletnich U. P. (1) i K. P. (1) w ten tylko sposób, że dodatkowo zobowiązano G. P. do współpracy z asystentem rodziny.

Z ustaleń stanu faktycznego wynika m.in, że postanowieniem z dnia 23 października 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III Nsm 152/12 tutejszy Sąd w punkcie 1 ograniczył G. P. władzę rodzicielską nad małoletnią U. P. (1) urodzoną dnia (...) w C. oraz nad małoletnim K. P. (1) urodzonym dnia (...) w W. poprzez ustanowienie nadzoru kuratora sądowego, którego zobowiązał do składania sprawozdań jeden raz na 3 miesiące, zmieniając w ten sposób pkt II wyroku zaocznego Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 16 marca 2010 r. sygn. akt III C 275/09.

Wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie Sąd kierował się przede wszystkim zasadą dobra dziecka – małoletnich U. i K. P. (1). W doktrynie ugruntował się pogląd, iż przez „dobro dziecka” rozumie się sytuację dziecka, przy czym chodzi o sytuację postulowaną, jest to model idealizacyjny. Zakłada on, że dziecko wychowuje się w rodzinie – najlepiej naturalnej – w każdym razie w ustalonej sytuacji prawnorodzinnej, w atmosferze miłości, w warunkach pozwalających

na zaspokojenie jego potrzeb oraz osobisty rozwój. Jest to model zwrócony ku przyszłości dziecka. Niemniej jednak, w rzeczywistości nie zawsze możliwa jest jego realizacja.

Sąd, co prawda uznał w całości opinię wydaną przez zespół psychologa i pedagoga z (...) W. – P. w W., z treści której w sposób jednoznaczny wynika, że uczestniczka G. P. jest nieporadna wobec sprawianych przez dziecko problemów, nie ma wglądu w mechanizmy zachowania własne i dziecka, co znacznie utrudnia realizowanie obowiązków rodzicielskich. Wykazuje znaczące braki w wiedzy o kierowaniu procesem socjalizacji małoletnich. Ponadto, brak stabilnego i konsekwentnego środowiska wychowawczego oraz popełniane błędy wychowawcze wpływają dezorganizująco na zachowanie chłopca. Zdaniem specjalistów wskazane jest zobowiązanie matki małoletniego do umieszczenia K. w młodzieżowym ośrodku socjoterapeutycznym, gdzie będzie miał możliwość wdrożenia się do obowiązków i systematycznego udziału w zajęciach specjalistycznych oraz zostanie objęty opieką psychologiczno – psychiatryczną.

Z drugiej jednak strony z opinii z (...) W. - P., jak i z analizy materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy jednoznacznie wynika, iż uczestniczka postępowania G. P. jest związana emocjonalnie z małoletnimi, choć nie potrafi okazywać im swych uczuć i zapewnić stabilnej atmosfery wychowawczej.

Zważyć należy, iż od ostatniego rozstrzygnięcia dotyczącego władzy rodzicielskiej uczestniczki G. P. nad małoletnimi U. P. (2) i K. P. (1) minęło ponad 3 lata. Od tego czasu sytuacja opiekuńczo – wychowawcza małoletnich U. i K. nie uległa zasadniczym zmianom tak na korzyść, jak i na niekorzyść małoletnich. Kurator zawodowy nadal kontynuuje wykonywanie nadzoru nad władzą rodzicielską przysługującą wyłącznie ich matce G. P.. W rzeczywistości uczestniczka postępowania jawi się jako osoba nieporadna, mająca trudności w samodzielnym i prawidłowym wykonywaniu tejsz władzy zwłaszcza wobec małoletniego syna K., który sprawia kłopoty wychowawcze. Od czasu orzeczenia rozvodu ojciec J. P. praktycznie w ogóle nie interesuje się dziećmi, nie przekazuje na ich rzecz świadczeń alimentacyjnych, ani żadnych rzeczy materialnych, artykułów żywnościowych czy prezentów okolicznościowych. Sporadycznie dzwonił do starszej siostry rodzeństwa, jednakże wówczas znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Specjaliści z (...) spostrzegli, iż uczestniczka G. P. nie wykazuje poszanowania dla potrzeb psychicznych dzieci, ogranicza się głównie do zaspokajania potrzeb materialnych. W ich ocenie z dużym prawdopodobieństwem taka postawa matki wynika z braku jej dojrzałości społecznej, nieumiejętności radzenia sobie z obowiązkami rodzicielskimi wobec liczego potomstwa i braku wsparcia ze strony ojca dzieci. Z uwagi na tendencję matki do upatrywania przyczyn trudności małoletnich w czynnikach zewnętrznych tj. środowisko rówieśnicze, instytucje, bądź w samych dzieciach, ich niechęci wobec obowiązków, nie jest skłonna podjąć działania w celu korekty swojego oddziaływania rodzicielskiego. Dlatego też wsparcie ze strony asystenta rodziny i kuratora społecznego jest nieskuteczne.

Niemniej jednak, w toku niniejszego postępowania uczestniczka G. P. podjęła współpracę z asystentem rodziny, choć w jej ocenie nie jest on potrzebny. Z materiału dowodowego wynika także, iż zachowanie małoletniego K. P. (2) uległo poprawie, w między czasie chłopiec był konsultowany z lekarzem psychiatrą i przyjmował przepisane leki. Uczestniczka utrzymuje stały kontakt ze szkołą do której uczęszcza małoletni K., choć kontakt ten był w większości sytuacji inicjowany telefonami z placówki. Aczkolwiek matka dziecka zawsze zgłaszała się na wezwanie szkoły i w tym zakresie nie można jej postawić zarzutu, że nie interesowała się dziećmi. Z zeznań pedagoga szkolnego i wychowawcy wynikało, iż chłopiec ma dobrą frekwencję i ogólnie dobrze sobie radzi, nigdy nie był zagrożony. Główny problem sprawiało jego zachowanie, jednak nie mogło ująć uwadze Sądu, że chłopiec od 2012 roku uczęszcza do szkoły specjalnej, do której został przeniesiony ze szkoły podstawowej Zespołu Szkół w Z.. Ponadto, jak wynika z zeznań świadka A. G. w (...) Zespole Szkół i (...) w L., w której jest pedagogiem, uczą się dzieci do 24 roku życia. Z kolei z teczek nadzoru kuratora, jak też z zeznań kuratora zawodowego nie wynika, żeby u małoletniego K. występowały dążenia do demoralizującego zachowania i aby proces ten pogłębiał się. Z kolei sam małoletni podczas wysłuchania przez Sędziego oświadczył, że wolałby zostać z mamą i nie chce iść do (...)u.

Zdaniem Sądu, na chwilę obecną nie jest konieczne skierowanie małoletniego K. do placówki wsparcia dziennego, a tym samym zobowiązanie matki G. P. do umieszczenia go w młodzieżowym ośrodku socjoterapeutycznym i zmiana w tym zakresie postanowienia Sądu z dnia 23 października 2013 roku. Niemniej jednak, Sąd uznał, iż należy zobowiązać

uczestniczkę G. P. do pracy z asystentem rodziny, co powinno pozytywnie przełożyć się na jej postawy rodzicielskie względem dzieci. Ponadto, kurator nadal będzie kontynuował nadzór nad sprawowaniem przez uczestniczkę władzy rodzicielskiej nad dziećmi.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 109 § 1 i 2 pkt 1 k.r.o. O kosztach postępowania Sąd postanowił na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. z uwagi na trudną sytuację finansową uczestniczki postępowania. Z kolei na podstawie § 6a ust. 1 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.) stawki minimalne w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego o pozbawienie, ograniczenie, zawieszenie lub przywrócenie władzy rodzicielskiej wynoszą 120 zł. Dlatego Sąd postanowił jak w punkcie 2 sentencji.